

срѣдъ облакъ прахъ палатки, люлки и байраци.

Кондукторътъ се показва на вратата:

— Всички билети!

Савата се изправи предъ него, подаде му своя билетъ и рече:

— Господинъ кондукторе, станала е една грѣшка: ние съ това момче, двамата, сме пътували съ единъ билетъ. Какъ е станала тая работа — не мога да разбера: азъ ли съмъ билъ безъ билетъ, той ли — хичъ не зная. Ама — нѣма загуба: ей ви тука пари и за билетъ, и за глобата . . . Плащаме си честно. Кондукторътъ изгледа двамата, кивна съ глава, разсмѣ се и излѣзе.

Влакътъ спрѣ на станцията. Всички слизаха. Савата хвана Енча за ржката, повлѣче го и рече:

— А сега, батинка, хайде да ме водишъ да видя и азъ Мицка. Може пъкъ и нея да откупимъ съ свирката! — наду музичката и се мушна заедно съ Енча въ пѣстрата навалица на панаира.

